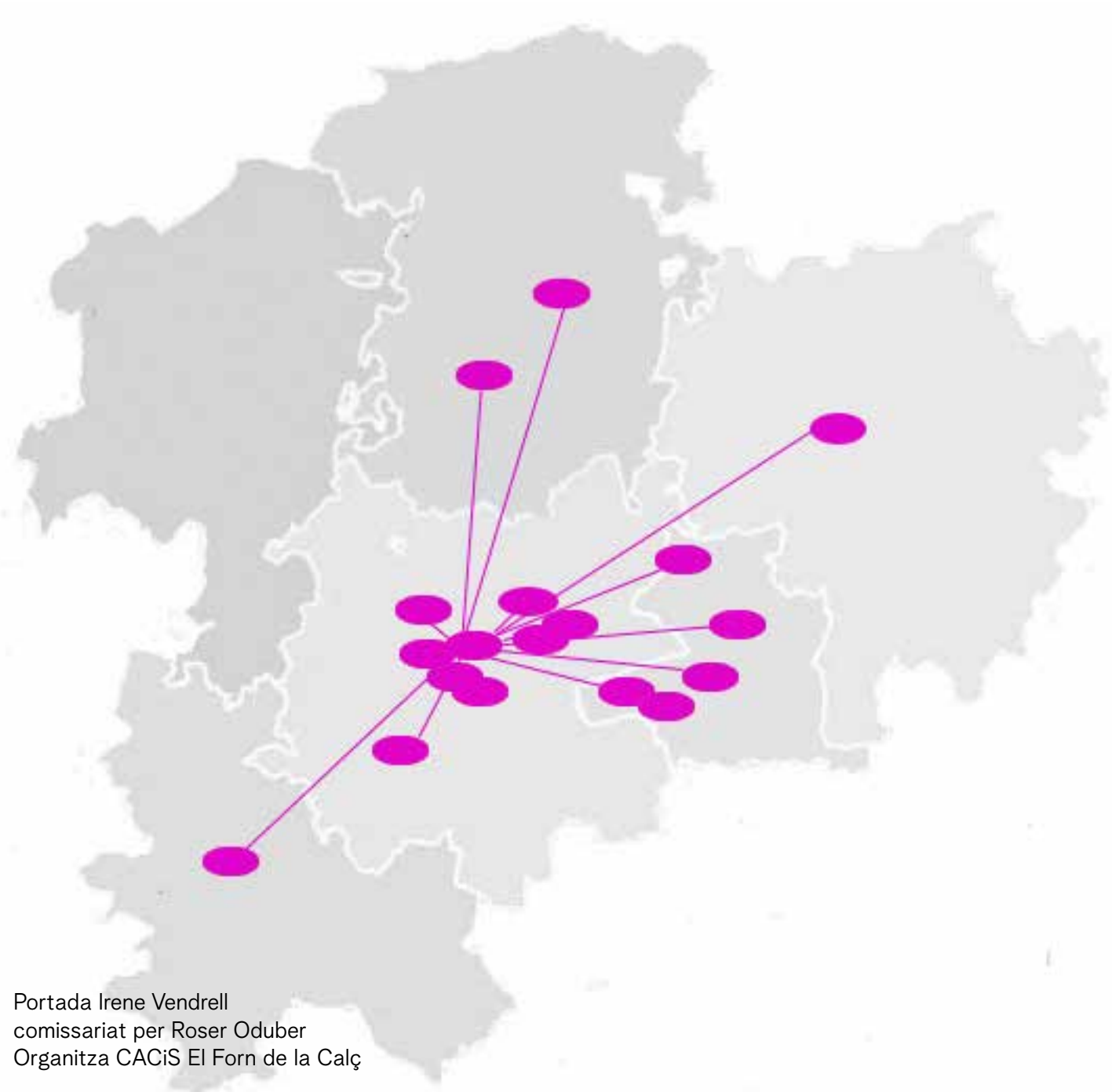

PICANT PEDRA

Portada Irene Vendrell
comissariat per Roser Oduber
Organitza CACiS El Forn de la Calç

“normalitzar” les dificultats de sostenir la dedicació a feines artístiques i culturals és conseqüència de l’escàs valor social que se’ls atorga, malgrat ser els oficis que treballen amb allò que “ens permet fer-nos preguntes, imaginar i trencar rutines”

Remedios Zafra

Assagista i investigadora de l’Institut de Ciències Humanes i Socials del CSIC

GÈNERE I TERRITORI 2023

El Centre d'art Contemporani i Sostenibilitat El Forn de la Calç presenta, a la seva novena edició del programa Gènere i Territori, l'exposició col·lectiva "Picant Pedra".

19 artistes de 4 de les cinc comarques que formen la Catalunya central, Berguedà, el Bages, l'Anoia, Osona i el Moianès exposen a "Picant Pedra", a través de les seves creacions visuals, sonores o plàstiques, la diversitat de les realitats geològiques territorials. "Picant Pedra" vol ser, també, el recurs literari per evidenciar la dificultat de col·lectius de creadores que desenvolupen la seva activitat de forma semiprofessional o amateur.

Els oficis artístics tendeixen a ser vistos més com a aficions que no com a feines, amb valor per la comunitat i mereixedores de condicions laborals sostenibles. Malgrat que treballar-hi sol requerir àmplia formació i gran dedicació, pluriocupació i precarietat conformen un escenari habitual per les creadores culturals.

PICANT PEDRA

GÈNERE I TERRITORI

ROSA BINIMELIS ADELL
LÍDIA CAMPRUBÍ ALCOCEBA
EVA CARDONA GUITART
MERCÈ DE SUBIRÀ
ALBA GARRIGA CASAS
TAMARA HERNÁNDEZ LEDESMA
ANGÉLICA CHÁVEZ BLANCO
RAQUEL LUIS
ALÈXIA LLEONART PUJOL
MARIA LLOP SANSANEDAS
JESSI PADILLA PEREZ
MARTA PARERA TORNER
ALBA E. PELIGERO
MIA PERRAMON I SERRA
BERTA PUBILL GARCIA
MONTSITA RIEROLA DE MAS
JOANA SARDÀ JUST
IRENE SERRA MALDONADO
IMMA SIMON ROJAS

SANTA MARIA D'OLÓ

ROSA BINIMELIS ADELL

Si no s'és poble

Pedra, fang, fusta i cotó

Aquesta obra vol reflectir la importància de la comunitat per sostenir-nos i teixir xarxes de suport. Parla dels fils -visibles i invisibles- que ens mantenen en equilibri.

MOIÀ

LÍDIA CAMPRUBÍ ALCOCEBA

Un bon roc

Pedra

“A tu nena, et van tallar per xicot i et van cosir per mossà”, és un comentari que van dir a la meua mare fa cinquanta anys.

Ara lluitem per poder esmicolar, des de l'amor i la comprensió, tots aquests comentaris sexistes.

Aquesta peça vol representar el pes de les tradicions i rols socials establerts, per poder trencar amb tota aquesta injustícia i ser lliures amb la nostra forma de ser i fer.

GIRONELLA

EVA CARDONA GUITART

Empremtes

instal·lació

La instal·lació "Empremtes" parla d'un indret del meu poble: màgic i curiós. Unes roques que envolten la bonica ermita de Sant Marc a Cal Bassacs - Gironella. Aquestes roques els vilatans les anomenem "Les tortugues" per les seves formes.

Les he atrapat dins d'aquestes 4 ampolles: en imatge (així podeu visualitzar el lloc), en sediments (sorra, roques i textures), un frotatge de les roques fet amb carbonet que ens acostava a la seva textura, i finalment, un gravat on faig la meua interpretació de les roques. Aquest gravat està fet amb la tècnica del sucre amb vernís dissolvent i l'he imprès sobre paper d'arròs.

MANRESA

MARIA MERCÈ DE SUBIRÀ SOSPEDRA
Miratges indòmits

Tots aquells espais naturals visitats es reflexen en els seus petits còdols... Còdols de riu, de mar i de somnis

MANRESA

ALBA GARRIGA CASAS

Que no em venci la son

fotografies

I si et demano: "On són els teus somnis?"
Em mires i dius: "A vegades en un món descosit,
però sempre hi ha petites coses que omplen la vida."

MANRESA

TAMARA HERNÁNDEZ LEDESMA

Connexions

Vídeo i so

Connexions, camins, arrels, branques, matèria orgànica que contacta a través d'impulsos elèctrics. Al sòl, les pedres fan acte de presència i ocupen espais que líquens, plantes, arbres, insectes i altres organismes també teixeixen al seu voltant, amb els seus rastres, les seves relacions simbiòtiques o simplement a través dels seus cicles vitals... Tot és un teixit de trames vivents o en estat de putrefacció que fa moure el cicle del mateix entorn natural. Podem els humans reconnectar-nos i donar-nos energia com fan els arbres...? Podem acceptar qui som i què som, com a part de l'entorn que ens ha vist créixer i que ens dóna vida?

Profetes, filòsofs, pensadors, artistes, poetes i sobretot la majoria d'indígenes saben que la terra no ens pertany i que som nosaltres qui pertanyem a la Terra. Necessitem escoltar-nos, reconnectar-nos, mirar cap endins, sentir i donar gràcies per ser part del conjunt d'éssers que poblen aquest planeta i aquest univers.

CALDERS CHIHUAHUA

ANGÉLICA CHÁVEZ BLANCO

Huellas latentes

fotografies

Projecte fotogràfic i exploratori de l'artista mexicana, desenvolupat durant el mes d'abril del 2013 per al programa de residència CACiS Forn de la Calç. Durant aquest temps i en gran manera, prenent com a referència el treball de la cubana Ana Mendieta, es va treballar a partir del cos i la seva relació amb la naturalesa a partir de materials locals que van permetre visualitzar la presència i la petjada del propi cos, reconèixer la petjada dels altres cossos, desenvolupar el treball en grup per a saber respectar i compartir el treball des de la perspectiva del land art i performance.

ARTÉS

RAQUEL LUIS PASCUAL

Paper, paper, paper

Com un joc sinistre, un joc d'atzar, que no ho és. Un desig, que guanyi el paper. Que guanyin les paraules, la justícia, les denúncies. Que el paper aturi la violència. Que s'aturi! El paper, com a símbol amb poder per canviar-ho tot! Pedra, paper, tisora.

Raquel Luis

CALDERS

ALÈXIA LLEONART PUJOL

Mur esfondrat al Gorg de Relat. Avinyó instal·lació

Aquesta estampa es va fer en el RELART #11, Trobades de creació i natura, el novembre 2021 i s'ha convertit en una reflexió més profunda en retornar al lloc el febrer 2023, repensar l'obra i constatar els canvis en l'entorn.

La deriva es feu de Santa Eugènia de Relat fins al Gorg de Relat, acompanyats pel Jordi Julià, pastor i el seu ramat, i la música d'en Carles Belda. Aquest frottage de bona part del mur va ser estampat amb òxid de restes d'objectes de ferro i extracte de gales de roure de la zona.

En tornar al lloc, se'm feren molt evidents les zones ensorrades, la troballa de fragments de ceràmica que s'aprofitaven per reomplir les parets, un aïllant trencat d'una torre elèctrica propera, restes de llana abandonada de la poca ramaderia extensiva de pastors que com en Jordi exerceixen per passió i convicció, el romaní encara verd en la sequera extrema, la riera sense aigua. Captar en el mur l'empremta del col·lapse.

SANTA MARIA D'OLÓ

MARIA LLOP SARSANEDAS

Pedra, paper, tirania

tècnica mixta (fusta, pedra i paper)

Una esquerda en una pedra.

Una pedra a la sabata, a la vesícula i a l'esquena.

Un camí pedregós, esmolat i penetrant.

Una pedra polida, en forma de cor.

Una idea petrificada, un sistema patriarcal.

Un cor dur com una pedra

Una pedra que fa vessar el got. I la sang.

ARTÉS

JESSI PADILLA PEREZ

Flos et pugna

fotografia

Flos et Pugna (Flor i Lluita en llatí) vol expressar el desig femení que de tant picar pedra arribi el dia que per fi floreixi la llibertat.

BERGA

MARTA PARERA TORNER

Sense parió

instal·lació

Una part de món té el valor de ser un tot.

Des del recórrer la muntanya, em sento muntanya/ quan una pedra del camí m'acompanya a casa, em sento pedra.

Entenc que soc bocí d'una realitat vasta que es manifesta des d'un gran silenci.

Amb l'art, paradoxalment, intento donar veu a una gran indeterminació. Produeixo imatges com una manera de conrear, fer solcs i plantar llavors... Des d'aquesta energia trasllado al llenç la mateixa necessitat de fer créixer quelcom, de relació amb la natura que m'envolta, de reinterpretar-la i fer-la productiva per palpar significants, aquests s'esmunyen, però persisteixo perquè la vida ho demana...

sense parió

MARGANELL

ALBA E. PELIGERO

Sexless

Escultura en ferro i pedra

Sexless es revela com a artefacte asexual.

Situada la seva presencia davant els mecanismes binaris de construcció d'identitat de gènere, proposa el qüestionament d'aquests.

Ferro com a expressió de la indústria que sustenta els volàtils rols socials, enquistats ells en l'essència comunitària com a pedres en les profunditats del planeta Terra.

MANRESA

ROSA MARIA PERRAMON I SERRA

Fluint

El cicle és un retorn. Però no exactament un retorn al mateix lloc. Donar-nos una nova vida quan ja semblava que tot era dit i fet és dignificar-nos. Res s'acaba mai del tot. Donar una nova vida al que semblava acabat, aquesta és la mostra més gran d'esperança.

El retorn a la vida és una obertura al que és nou.

És la forma de barrar el pas a la mort que no pot tenir ja la darrera paraula. El cicle obert a allò nou. Heus aquí la gran paradoxa.

El cercle no està tancat i el nou sempre es renova. El naixement és renaixement. Re-generar, Re-novar, Re-collir,

... Re-néixer. Com el cicle de la vida.

Aquesta obra està feta amb dos materials que venen del reciclatge : el paper de gravat i el fil de coure.

Per les seves característiques el fil de coure permet que passin coses, que es generin ombres, que es generin reflexes, que es generin tonalitats noves, en el mateix material...

Que flueixi l'energia, que el coure és un material expert en això.

I això és el que m'ha permès tot aquest treball ; que fluís la meva energia creadora.

SANTPEDOR

BERTA PUBILL

Cuelébre

fotgrafies

Cuélebre

El refugi El propi desig i la pròpia necessitat hi condueixen. – Demien” — Hermann Hesse

“En aquella època vaig trobar un refugi estrany. Per casualitat, com se sol dir. Però aquestes casualitats no existeixen. Quan algú necessita alguna cosa amb molta urgència i ho troba, no és la casualitat la que li proporciona, sinó ell mateix. El propi desig i la pròpia necessitat hi condueixen.

– Demien”

Hermann Hesse

El cuélebre és una criatura llegendària, que pertany a la mitologia asturiana, lleonesa i càntabra.

És descrit com un ésser amb forma de serp alada, similar a un drac xinès/ japonés.

Una de les seves funcions principals és la de vigilar tresors.

Una tarda trista d'agost, buscant respostes, vaig trobar roques. Que es convertiren en un refugi inconscient. Potser perquè ho buscava i no ho sabia. Ara veig que poden tenir la forma de serp alada, i que el tresor, era aquell moment.

VIC

MONTSITA RIEROLA DE MAS

De com dibuixar mentre es camina, 2015

paper

La Montsita Rierola fa dibuixos en llibretes mentre camina, traduint l'experiència en traços com si es tractés d'un sismògraf. El treball el complementa amb els segells dels establiments que visita, adhesius i altres elements que es troba. Per aquesta acció, sobre el paper, també hi frega plantes, el taca amb sorra o hi suca fruits que l'impregnen del color i la textura dels llocs transitats. Aquesta peça va ser produïda en el context de caminar uns dies al Grand Tour de 2015, un viatge a peu entès com a pràctica artística i creació col·lectiva, organitzat pel Centre de Creació Contemporània Nau Còclea, de Camallera.

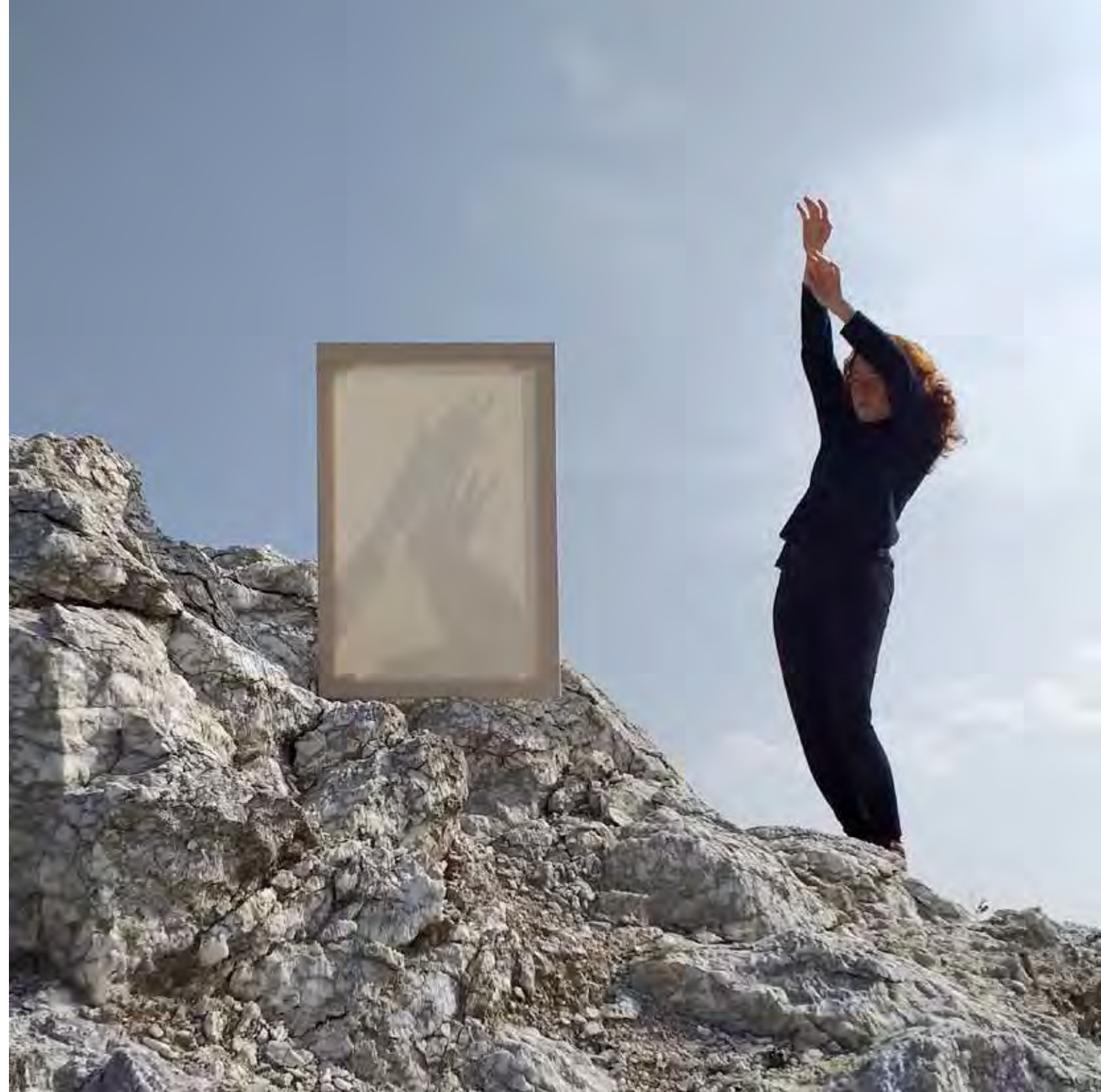
IGUALADA

JOANA SARDÀ JUST

Cos Mineral Evaporític

instal·lació, pintura i acció

Instal·lació amb pedra mineral de guix, margocalcàries i elements naturals del territori. Tela pintada amb pigments minerals de la zona. Projectió d'accions realitzades a la natura.

CALDERS
BUENOS AIRES

IRENE SERRA MALDONADO

Horitzo

video i fotografies

Projecte realitzat durant la Residència d'Artista en Cassís, El Forn de la *Calç,
Centri d'*Art *Contemporani i *Sostenibilitat, Calders, Catalunya, Setembre 2019

"... Associades al concepte de l'immòbil i pesat, presumeixo que els qui més s'han desplaçat a través dels temps, han estat les roques.

Intento interpretar les seves formes, allò que ha quedat imprès. Repetir amb petites accions les seves *reverberancies."

MANRESA

IMMA SIMON ROJAS

Endins

Monotipia sobre paper Japó (quadríptic)

Peça única

Endins és una obra sorgida del rebuig. Papers arrugats i descartats al taller de gravat que, rera l'observació atenta, es repensen i es reutilitzen, configurant ara un corpus interior que recrea òrgans, el reg sanguini, vida... metàfora dels infinits camins que porten a la creació d'una obra.

EXPOSICIÓ COL·LECTIVA

03 al 19.03.23

ESPAI 7 · CASINO MANRESA

ORGANITZA

Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat
El Forn de la calç · Calders
www.elforndelacalc.cat
info@cacis.cat

AMB EL SUPORT

